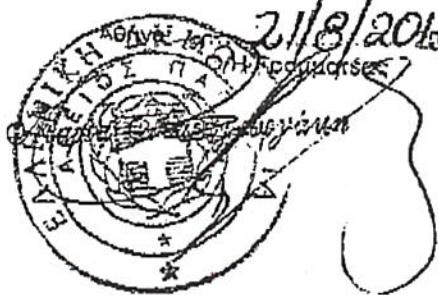

Κ.Κ

DGI

28 OCT. 2013

SERVICE DE L'EXECUTION
DES ARRETS DE LA CEDH

Αριθμός 1003/2013
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Δ' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Γεώργιο Γιαννούλη, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Γρηγόριο Κουτσόπουλο, Παναγιώτη Ρουμπή, Δημητρούλα Υφαντή και Ιωάννα Πετροπούλου, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 22 Μαρτίου 2013, με την παρουσία και της Γραμματέως Ελένης Τσιουρή, για να δικάσει μεταξύ:

Των αναιρεσιάντων: 1. Αϊσέ Γκαλήπ του Οσμάν, 2. Χαυλιγάς Εμίν του Χιλμή, 3. Φεριστέ Δεβετζήσογλου του Τκαλήπ, 4. Μεδιχά Μπεκήρογλου του Κιαζήμ, κατοίκων Κομοτηνής, 5. Αϊσέ Μολλά του Ισμαήλ, κατοίκου οικισμού Συμβόλων Ν.Ροδόπης, 6. Εμινέ Μεχμέτ Αχμέτ του Μπεκήρ,

Αριθμ. αποφ. 1003/2013 - σελ.2

κατοίκου Κομοτηνής και 7. Γκιουλσέν Μεχμέτ του Χασάν, κατοικό Αρριανών Ν.Ροδόπης, που αποτελούν την προσωρινή διοικούσα επιτροπή του υπό αναγνώριση πολιτιστικού σωματείου με την επωνυμία <ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΟΥΡΚΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ Ν.ΡΟΔΟΠΗΣ> με έδρα την πόλη της Κομοτηνής του Ν.Ροδόπης, όλοι οι ανωτέρω εκπροσωπήθηκαν δια της πληρεξουσίας δικηγόρου τους Παναγιώτας Σμυρνιού και κατέθεσαν προτάσεις.

Για αναίρεση της 562/2010 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Θράκης.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 3-8-2009 αίτηση των ήδη αναγρεσιόντων, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Ροδόπης. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις:44/2009 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 562/2010 του Τριμελούς Εφετείου Θράκης. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητούν οι αναγρεσείοντες με την από 19/4/2012 αίτησή τους.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω.

Η Εισηγήτρια Αρεοπαγίτης Ιωάννα Πετροπούλου, ανέγνωσε την από 13-3-2013 έκθεσή της, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της αιτήσεως αναγέρσεως.

Η πληρεξούσια των αναγρεσιόντων ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Επειδή κατά το άρθρο 758 παρ. 1 εδ. α του ΚΠολΔ, οι κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας οριστικώς

Αριθμ. αποφ. 1003/2013 - σελ.3

αποφανόμενες αποφάσεις, εφ' όσον δεν ορίζεται διαφορετικά, μπορούν κατόπιν αιτήσεως διαδίκου, μετά τη δημοσίευσή τους ν' ανακληθούν ή να μεταρρυθμισθούν από το δικαστήριο που τις εξέδωσε, αν προκύψουν νέα πραγματικά περιστατικά ή μεταβληθούν οι συνθήκες κάτω από τις οποίες εκδόθηκαν. Ματά την αληθή έννοια της διάταξης αυτής σε περαιτέρω ανάκληση ή μεταρρύθμιση υπόκεινται, όταν συντρέχουν οι ανωτέρω προϋποθέσεις οι κατά την προαναφερόμενη διαδικασία εκδιδόμενες οριστικές αποφάσεις ακόμη και όταν αυτές είναι ανακλητικές ή μεταρρυθμιστικές προηγούμενων ανακλητικών ή μεταρρυθμιστικών (αποφάσεων), διότι με την εν λόγω διάταξη επιδιώχθηκε η ανάκληση ή μεταρρύθμιση όλων των αποφάσεων έστω και τελεσίδικων ή αμετάκλητων της παραπάνω διαδικασίας και τούτο ως εκ της φύσεώς τους και ειδικότερα, ως εκ του συναμικού χαρακτήρα των ρυθμιστικών μέτρων που διατάσσονται με τέτοιες αποφάσεις, ως μέτρων παρεμφερών, μ' εκείνα που διατάσσει η δημόσια διοίκηση. Προϋπόθεση, όμως, για το παραδεκτό της αιτήσεως για την ανάκληση ή μεταρρύθμιση μιας τέτοιας αποφάσεως, πέραν του οριστικού της χαρακτήρα, είναι να δέχθηκε την αίτηση λήψεως ορισμένου μέτρου ή διαπλάσεως ορισμένης νομίμου καταστάσεως. Επομένως, δεν τίθεται θέμα ανακλήσεως ή μεταρρυθμίσεως οριστικής απόφασης που εκδόθηκε για υπόθεση εκουσίας δικαιοδοσίας με την οποία απορρίφθηκε ως απαράδεκτη ή ως αβάσιμη η σχετική αίτηση. Και τούτο, διότι η απόφαση αυτή ως έχουσα αμιγώς διαγνωστικό

Αριθμ. αποφ. 1003/2013 - σελ.4

χαρακτήρα, δεν διατάσσει κάποιο ρυθμιστικό μέτρο και συνακόλουθα δεν συντρέχει λόγος προσαρμογής της στις εκάστοτε μεταβαλλόμενες, πραγματικές καταστάσεις. Στην περίπτωση που ασκηθεί αίτηση ανακλητική ή μεταρρυθμιστική αίτηση απορριπτικής οριστικής αποφάσεως, που εκδόθηκε κατά την εκουσία διαδικασία, τότε η αίτηση αυτή απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

Εξ άλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 559 αρ. 1 ΚΠολΔ αναίρεση επιτρέπεται μόνο αν παραβιάσθηκε κανόνας του ουσιαστικού δικαίου, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικός κανόνες των δικαιοπραξιών. Ο κανόνας δικαίου παραβιάζεται, αν δεν εφαρμοστεί, ενώ συνέτρεχαν οι πραγματικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή του ή αν εφαρμοστεί, ενώ δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις αυτές καθώς και αν εφαρμοστεί εσφαλμένα, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία, δηλαδή με την απόδοση στον κανόνα δικαίου έννοιας μη αληθινής ή μη αρμόζουσας ή έννοιας περιορισμένης ή στενής, είτε με κακή εφαρμογή, δηλαδή με εσφαλμένη εφαρμογή. Τέλος, ο λόγος αναιρέσεως του άρθρου 559 αρ. 19 ΚΠολΔ αναφέρεται στην ελάσσονα πρόταση του δικανικού συλλογισμού και γι' αυτό προϋποθέτει κρίση επί της ουσίας του δικαστηρίου, αφού η έλλειψη νόμιμης βάσης προϋποθέτει ότι υπάρχουν ελλείψεις στην περιγραφή της εμπειρικής πραγματικότητας. Επομένως, ο λόγος αναιρέσης από τον αριθμό 19 του άρθρου 559 ΚΠολΔ δεν ισρύεται όταν η έλλειψη ή

Αριθμ. αποφ. 1003/2013 - σελ.5

ανεπάρκεια ή αντίφαση των αιτιολογιών αναφέρεται στην σκέψη της αποφάσεως με την οποία η αγωγή ή η αίτηση κρίθηκε απορριπτέα ως απαράδεκτη.

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπ. αρ. κατ. 756/ΕΜ 106/5.4.2001 αίτηση ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ροδόπης οι αιτούσες και ήδη εκκαλούσες ζήτησαν να αναγνωρισθεί και να εγγραφεί στο δημόσιο βιβλίο σωματείων το υπό σύσταση σωματείο με την επωνυμία «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΟΥΡΚΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΝΟΜΟΥ ΡΟΔΟΠΗΣ» με έδρα την Κομοτηνή. Με την υπ. αρ. 146/2001 απόφαση του ως ανωτέρω Δικαστηρίου, η οποία εκδόθηκε επί της αιτήσεως αυτής, απορρίφθηκε η εν λόγω αίτησή τους, διότι, όπως δέχθηκε, η επωνυμία του υπό σύσταση σωματείου δημιουργεί σύγχυση ως προς την ταυτότητα των μελών του, καθ' όσον ειδικότερα, μέλη του υπό σύσταση σωματείου εγγράφονται αποκλειστικά γυναίκες, Ελληνικής υπηκοότητας, κάτοικοι Νομού Ροδόπης, ενήλικες, ανεξάρτητα της αστικής τους καταστάσεως, το στοιχείο δε αυτό σε συνδυασμό με το γεγονός, ότι οι αιτούσες δεν επικαλούνται επιπρόσθετα, ότι τόσο οι ίδιες, όσο και τα υπόλοιπα ιδρυτικά μέλη του σωματείου που αναφέρονται στο από 21.3.2001 πρακτικό ιδρυσής του, αλλά και τα πρόσωπα που μπορούν να γίνονται μέλη του στο εξής, χαρακτηρίζονται από κάποια εθνοτική, εθνική, θρησκευτική, γλωσσική ή πολιτιστική ιδιαιτερότητα, η οποία μπορεί να αποδοθεί με τον όρο «Τούρκος» («Τούρκων») στην επωνυμία του Σωματείου,

Αριθμ. αποφ. 1003/2013 - σελ.6

καθιστά την ως ανωτέρω επωνυμία παραπλανητική. Κατά της απορριπτικής αυτής απόφασης ασκήθηκε έφεση από τις αιτούσες ενώπιον του Εφετείου Θράκης, η οποία απορρίφθηκε με την υπ. αρ. 23/2003 απόφαση αυτού, διότι όπως κρίθηκε, η επωνυμία του υπό σύσταση σωματείου, σε συνδυασμό με τους όρους του καταστατικού του, είναι αντίθετα με την Ελληνική δημόσια τάξη, ενώ η μη αναγνώρισή του εναρμονίζεται με το επιβαλλόμενο αναγκαίο μέτρο περιορισμού της σωματειακής ελευθερίας, αφού τα μέλη του υπό σύσταση σωματείου μπορούν να επιδιώξουν την αναγνώριση σωματείου με όρους και επωνυμία που να μην είναι αντικειμενικά πρόσφορα να δημιουργήσουν παραπλανητική εικόνα ή σύγχυση ως προς την ταυτότητα των μελών του. Εξ άλλου, με την υπ. αρ. 586/2005 απόφαση του Αρείου Πάγου απορρίφθηκε η ασκηθείσα κατ' αυτής (υπ. αρ. 23/2003) από 25.2.2003 αίτηση αναιρέσεως διότι όπως δέχθηκε, με την κρίση του αυτή δεν παραβίασε διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1, 5 παρ. 2, 12 παρ. 1 και 25 του Συντάγματος, των άρθρων 78, 80, 81 και 105 αρ. 3 ΑΚ και τη διάταξη του άρθρου 11 της ΕΣΔΑ, καθώς και τις επικαλούμενες από τους αναιρεσείοντες λοιπές διατάξεις του Συντάγματος και της ΕΣΔΑ, του άρθρου 27 του ν. 2462/21/26.2.1997 περί κυρώσεως του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στο Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα και του Δευτέρου Πρωτοκόλλου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, αλλά ούτε και τις διατάξεις

Αριθμ. αποφ. 1003/2013 - σελ.7

του άρθρου 3 παρ. 1 της Σύμβασης – Πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των εθνικών μειονοτήτων και της παραγράφου 32 του κειμένου της Κοπεγχάγης της ΔΑΣΕ. Ακολούθως, οι αιτούσες, λόγω της απόρριψης της ως ανωτέρω αιτήσεως τους προσέφυγαν ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το οποίο δέχθηκε την προσφυγή τους και με την από 27.3.2008 απόφασή του αποφάνθηκε ότι η Ελλάδα παρέβη το άρθρο 11 της ΕΣΔΑ δηλαδή, παραβίασε το δικαίωμα συνεταιρίζεσθαι των αιτουσών, η οποία, μετά την απόρριψη της ασκηθείσης από την Ελληνική Κυβέρνηση έφεση, προκειμένου να εκδικασθεί η υπόθεση από την ευρεία σύνθεση του Δικαστηρίου, κατέστη τελεσίδικη. Ήδη, με την ένδικη από 3.8.2009 και με αρ. κατ. EM 318/3.8.2009 αίτησή τους οι αιτούσες και ήδη αναιρεσίουσες ζήτησαν να ανακληθεί η ως ανωτέρω υπ. αρ. 141/2001 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ροδόπης (που μετά την έκδοση της 586/2005 απόφασης του Αρείου Πάγου κατέστη αμετάκλητη), διότι λόγω των επικαλούμενων όπως σαυτή νέων περιστατικών, που σχέση έχουν με παραδοχές του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του ανθρώπου περί παραβίασης από την Ελλάδα με την απόφαση αυτή του δικαιώματος του συνεταιρίζεσθαι (άρθρο 11 της ΕΣΔΑ), μετεβλήθησαν οι συνθήκες κάτω από τις οποίες εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση. Επί της ανωτέρω αιτήσεως ανακλήσεως (με αρ. κατ. EM 318/3.8.2009) εκδόθηκε η 44/2010 απόφαση του Πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (Μονομελές

Αριθμ. αποφ. 1003/2013 - σελ.8

Πρωτοδικείο Ροδόπης) που την απέρριψε ως μη νόμιμη διότι όπως δέχθηκε, «με αληθές υποτιθέμενο το περιεχόμενό της, δεν είναι δικονομικά δυνατή η ανάκληση της 146/2001 ως ανωτέρω απόφασης, ούτε κατ' άρθρο 758 ΚΠολΔ, το οποίο επικαλούνται οι αιτούσες, ούτε δι' οποιασδήποτε άλλης δικονομικής οδού, η οποία θα κατέληγε στο ίδιο ουσιαστικά αποτέλεσμα, δηλαδή την αναγνώριση του σωματείου». Κατά της απορριπτικής αυτής απόφασης οι αιτούσες άσκησαν την από 7.5.2010 έφεση επί της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη με την ένδικη αναίρεση υπ. αρ. 562/2010 απόφαση του Εφετείου Θράκης. Με την απόφαση αυτή απορρίφθηκε η με το προαναφερόμενο περιεχόμενο και αίτημα ανακλητική ως ανωτέρω από 3.8.2009 και με αρ. κατ. ΕΜ 318/3.8.2009 αίτηση, ως απαράδεκτη, διότι η απόφαση της οποίας ζητήθηκε η ανάκληση (υπ. αρ. 146/2001) ως απορριπτική οριστική απόφαση της εκουσίας δικαιοδοσίας, δεν υπόκειται σε ανάκληση ή μεταρρύθμιση. Έτσι που έκρινε το Εφετείο, ορθά ερμήνευσε και εφήρμοσε τη διάταξη του άρθρου 758 ΚΠολΔ καθ' όσον η υπ. αρ. 146/2001 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ροδόπης που ήδη κατέστη αμετάκλητη ως απορριπτική της αρχικής υπ. αρ. 756/ΕΜ 108/5.4.2001 αίτησης προς αναγνώριση του υπό σύσταση σωματείου, δεν διατάσσει κάποιο ρυθμιστικό μέτρο, ώστε κατά τα εκτεθέντα στην αμέσως προηγούμενη σκέψη να είναι δεκτική ανακλήσεως ή μεταρρυθμίσεως, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η επικαλούμενη ως άνω από 27.3.2008

9
1

Αριθμ. αποφ. 1003/2013 - σελ.9

απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του ανθρώπου, η οποία αποφάνθηκε ότι η Ελλάδα παραβίασε το δικαίωμα συνεταιρίζεσθαι των αιτούντων και ήδη αναιρεσίοντων με την απόφαση αυτή (υπ. αρ. 146/2001) δεν συνιστά μεταβολή των συνθηκών κάτω από τις οποίες εκδόθηκε, καθόσον δεν διεισδύει στην εθνική έννομη τάξη και δεν συνεπιφέρει την αυτόθροη κατάργησή της. Επομένως, ο πρώτος λόγος της αιτήσεως αναιρέσεως με το οποίο προσάπτεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η πλημμέλεια από τον αριθμό 1 του άρθρου 559 ΚΠολΔ διότι το Εφετείο, με την ως άνω κρίση του, παραβίασε ευθέως την ουσιαστικού δικαίου διάταξη του άρθρου 758 ΚΠολΔ είναι σύμφωνα με τα εκτεθέντα, στην αμέσως προηγούμενη σκέψη απορριπτέος ως αβάσιμος. Περαιτέρω, ο δεύτερος λόγος της αιτήσεως αναιρέσεως με τον οποίο προσάπτεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η πλημμέλεια από τον αριθμό 19 του ίδιου ως ανωτέρω άρθρου και κώδικα, της παραβίασης από το Εφετείο με την κρίση του αυτή και εκ πλαγίου της εν λόγω διάταξης του άρθρου 758 ΚΠολΔ, καθ' όσον με ανεπαρκείς αιτιολογίες απέρριψε την ένδικη αίτηση ως απαράδεκτη, πρέπει, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην αμέσως προηγούμενη σκέψη να απορριφθεί ως μη νόμιμος.

Επειδή, με βάση τα προεκτιθέμενα πρέπει να απορριφθεί η από 19.4.2012 και με αρ. κατ. 26/2012 αίτηση αναιρέσεως της 562/2010 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Θράκης που εκδόθηκε κατά την εκούσια διαδικασία.

Αριθμ. αποφ. 1003/2013 - σελ.10

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 19.4.2012 αίτηση αναιρέσεως της 562/2010 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Θράκης (εκούσιας διαδικασίας).

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 26 Απριλίου 2013. Και

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 24 Μαΐου 2012.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αριθμός: 210 /2013

ΤΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Σοφία Καρυστηναίου, Πρόεδρο Ειστέων, Χάιδω Μπάρτζια, Εφέτη και Γεώργιο Ενστρατάδη, Εφέτη - Εισηγητή και από τον Γραμματέα Κυριακό Γκάζο.
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημοσίως στο ακροατήριό του, την 24^η Μαΐου 2013, για να δικάσει την υπόθεση:

ΤΩΝ ΚΑΛΟΥΝΤΩΝ - ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΩΝ - ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1) Μουσταφά Όγλιού Μπεκήρ του Μουσταφά, κατοίκου Περάματος - N. Έβρου, 2) Ονσενί Μαχμούτ του Ουσεΐν, κατοίκου Αιάρνης - N. Έβρου, 3) Έβρου, 3) Ονσενί Μαχμούτ του Ουσεΐν, κατοίκου Αιάρνης - N. Έβρου, 4) Χαϊδάρ Χασάν Χασάν του Μουζαφέρ, κατοίκου Αύρας - N. Έβρου, 4) Χαϊδάρ Χασάν Μεμέτ Χεντεΐν του Μεμέτ, κατοίκου Δικέλλας - N. Έβρου, 5) Χασάν Μεμέτ Χεντεΐν του Μεμέτ, κατοίκου Αλεξανδρουπόλεως - N. Έβρου, 6) Ισλάμογλου Οκτάι του Χασάν, κατοίκου Αλεξανδρουπόλεως - N. Έβρου, 7) Ισμαήλ του Μουσταφά, κατοίκου Μεσημβρίας - N. Έβρου και 7) Γιουσούφιγλου Φιρτάν του Χαλήλ, κατοίκου Μέστης - N. Έβρου, οι οποίοι παραστάθηκαν διό τοι πληρεξούντοι τεντούς δικηγόρουν Αχμέτ Καρά, του Δικηγορικού Συλλόγου Ξάνθης, που κατέθεσε προτάσεις.

Οι καλούντες - εκκαλούντες - αιτούντες άσκησαν ενώπιον του Μονομελούς Πριωτοδικείου Αλεξανδρουπόλεως την, από 5-3-2009 και υπ' αριθμ. καταθέσεως 551/Ε.Μ./52/12-3-2009, αίτηση, με την οποία ζήτησαν όσα αναφέροντα: σ' αυτήν. Επί της αιτήσεως των εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 90/2009 σπάνιση του ανωτέρω Δικαστηρίου, που την απέρριψε. Την εν 5-2009 και υπ' αριθμ. εκθέσεως καταθέσεως 51/15-5-2009, έφεση, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 692/2009 οριστική απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, που την απέρριψε. Κατά της αποφάσεως αυτής άσκησαν ενώπιον Αρείου Πάγου την, από 25-2-2010 και υπ' αριθμ. εκθέσεως καταθέσεως 18/25-2-2010, αίτηση αναφέσεως, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 24/2012 απόφαση του Δ' Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου, που αναγρέσε την ως άνω (υπ' αριθμ. 692/2009) απόφαση αυτού του Δικαστηρίου και παρέπεμψε την υπόθεση προς περαιτέρω εκδίκαση στο παρόν Δικαστήριο συντιθέμενο από άλλους Δικαστές. Με την, από 19-4-2012, κληση οι καλούντες - εκκαλούντες - σιτούντες επανέφεραν προς συζήτηση την υπόθεση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου. Με την υπ' αριθμ. 237/26-4-2012, πράξη της γραμματέας αυτού του Δικαστηρίου ορίσπικε δικαστής, αρχικώς η 7^η-12-2012 και, μετά από αναβολή, η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας (24-5-2013) κατά την οποία αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας (24-5-2013) κατά την οποία συζητήθηκε η υπόθεση. Ο πληρεξούσιος δικηγόρος των καλούντων - εκκαλούντων - ειτούντων αναφέρθηκε στις προτάσεις που κατέθεσε.

**ΜΕΛΕΤΗΣΣ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

ΕΠΕΙΔΗ, κατά μεν την διάταξη του άρθρου 579 παρ. 1 ΚΠολΔ, «αν συναρρεθεί η απόφαση, οι διάδικοι επανέρχονται στην κατάσταση που υπήρχε πριν από την απόφαση που ανατρέθηκε και η διαδικασία πριν από την απόφαση αυτή ακυρώνεται μόνον εφόσον στηρίζεται στην παράβαση, για την οποία έγινε δεκτή η αναίρεση», κατά δε την διάταξη του άρθρου 581 παρ. 2 του ίδιου Κώδικα, «στο δικαστήριο πης παραπομπής η υπόθεση συζητείται μέσα στα όρια που διαγράφονται με την ανατρεπτική απόφαση». Εξάλλου, κατά την διάταξη του άρθρου 580 παρ. 3 ΚΠολΔ, όπως ισχυε προ της αντικαταστάσεως της δια των άρθρων 61 του Ν. 4139/2013 (ΦΕΚ Α' 74/20.3.2013) και 12 παρ. 4 του Ν. 4055/2012 (ΦΕΚ Α' 51/12.3.2012) «αν ο Άρειος Πάγος εναντιρέσει την απόφαση για οποιοδήποτε άλλο λόγο, εκτός από εκείνους που αναφέρονται στις παρ. 1 και 2, παραπέμπει την υπόθεση για περαιτέρω εκδίκαση σε άλλο δικαστήριο ισόβαθμο και ομοειδές προς εκείνο το οποίο εξέδωσε την απόφαση που ανατρέθηκε ή στο ίδιο, αν είναι δυνατή η σύνθεσή του από άλλους δικαστές». Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι η αναίρεση της αποφάσεως, επομένως και η εξαφάνισή της, μπορεί να είναι ολική ή μερική. Τούτο θα εξαρτηθεί από το κατά πόσο έχουν προσβληθεί ήλια ή κάποιο από τα περισσότερα κεφάλαια αυτής. Ειδικότερα η απόφαση ανατρέπεται κατά το μέτρο παραδοχής της ανατρέσεως, δηλαδή κατά τα κεφάλαια (αιτήσεις παροχής εννόμου προπταπίσιας), τα οποία αφορά ο. δεκτός γενόμενος, λόγος ανατρέσεως, καθώς και εκείνα που συνάπτονται, αρρήκτως, προς τα ανατρεθέντα. Η έκταση ουπή της ανατρέσεως προκύπτει οπό το συγκεκριμένο περιεχόμενο της ανατρεπτικής αποφάσεως, καπισχύει κάθε αντιθέτου γενικής διατυπώσεως αυτής και μάλιστα του τυχόν χαρακτηρισμού της από αυτήν της εικασεως της ανατρέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως ως ολικής. Επομένως στο δικαστήριο της παραπομπής η υπόθεση συζητείται μέσα στα όρια που διαγράφονται με την ανατρεπτική απόφαση. Αν η απόφαση ανατρεθεί εν όλω μποράει την ισχύ της, οι διάδικοι επανέρχονται στην, προ αυτής, κατάσταση. Εν όλω θεωρείται ότι ανατρέπεται μία απόφαση όταν η, ανατρέψα συττην, απόφαση δεν περιορίζει με σχετική διάταξη την ανατρεση σε ορισμένα ή ορισμένα κεφάλαια της όλης δίκης ή ως προς μερικούς από τους διαδίκους. Περίπτωση εν όλω ανατρέσεως συντρέχει και όταν ο ανατρεπτικός λόγος που έγινε δεκτός πλήρει, κατά νομική ακολουθία, το κύρος της όλης αποφάσεως, σύμφωνα με το διατακτικό της ανατρεπτικής, όλλα σε συνδυασμό και με το αιτιολογικό της. Με την αναίρεση της αποφάσεως, κατά το μέτρο παραδοχής της αντιστοίχου αιτήσεως, κατά το σύνολο του ενός ενιαίου κεφαλαίου ή των πλειόνων κεφαλαίων, οι διάδικοι επανέρχονται στην κατάσταση που υπήρχε πριν από την συζήτηση επί της οποίας εκδόθηκε η ανατορεθείσα απόφαση, δηλαδή αναβιώνει η αιτηση παροχής εννόμου προστασίας (έφεση, αγωγή κ.λ.π.). Έτσι αν ανατρεθεί η απόφαση του Εισετείου και δεν πρόκειται για τις περιπτώσεις του άρθρου 580 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ, δηλαδή για υπέρβαση δικαιοδοσίας ή παράβαση των διατάξεων του, σχετικών με την αρμοδιότητα, αναβιώνει η πρωτόδικη

2° φύλλο της ιπ' αριθμ. 240 /2013, απονέσεως του Τριμελούς Εφετείου
Θράκης

απόφαση και η, κατ' αυτής έφεση, που θα κρίθει από το Εφετείο. Το τελευταίο, ως Δικαστήριο της παραπομπής, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 580 παρ. 3, 581 παρ. 2 και 3, 579 παρ. 1 ΚΠολΔ, επανεκδικάζει την έφεση ως πριν το κεφάλαιο, στο οποίο αναφέρεται η παράβαση, για την οποία η αναιρεση και δεν περιορίζεται στο νομικό ξήτημα περί του οποίου ο γενόμενος δεκτός λέγος αναιρέσεως, λαμβανομένου υπόψη ότι η αναιρεση επέρχεται για ορισμένη παράβαση, αλλά η υπόθεση επανεκδικάζεται: κατά το εκκληθέν επι του οποίου με την απόφασή του αποφαίνεται το δικαστήριο της παραπομπής (ΑΠ 493/2011, ΑΠ 129/2004 δημ. ΝΟΜΟΣ). Κατά τα λουπά, οι διάδικτοι ενώπιον του Δικαστηρίου της παραπομπής προτείνουν όποιους ισχυρισμούς μπορούσαν να προτείνουν και κατά τη συζήτηση που εκδόθηκε η αναιρεθείσα απόφαση (ΑΠ 852/1987 ΝοΒ 36. 1587), το δε Δικαστήριο ερευνώντας τις διαταγθείσες αποδείξεις δεν δεσμεύεται να τις κρίνει και δικιφορετικά από την αναιρεθείσα απόφαση (ΑΠ 79/1998 δημ. ΝΟΜΟΣ). Πάντως το Ειστείο, ως Δικαστήριο της παραπομπής, ειώσον π οναιρετική απόφαση δεν ασχολήθηκε με το διαδικαστικό ξήτημα του εμπροθέσμου της εφεσεως ως προύποθεσεως του παραδεκτού της, θα εξετάσει την εν λόγω διαδικαστική προϋπόθεση (ΕφΝαυπλ 66/2008 δημ. ΝΟΜΟΣ). Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 580 παρ. 4 ΚΠολΔ, οι αποφάσεις της Ολομελείας ή των Τμημάτων του Αρείου Πάγου δεσμεύουν τα Δικαστήρια που συχολούνται με την ίδια υπόθεση ως προς τα νομικά ξητήματα που έλυσαν. Κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, ως «νομικό ξήτημα» θεωρείται το εννοιολογικό περιεχόμενο που προσέδωσε η αναιρετική απόφαση στον κανόνα του δικαίου, στην παράβαση του οποίου είχε θεμελιωθεί η αναφίρεση (ΑΠ 153/1997 δημ. ΝΟΜΟΣ).

ΕΠΕΙΔΗ: στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα έγγραφα της δικογραφίας, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αλεξανδρουπόλεως ασκήθηκε η, από 5-3-2009 και υπ' αριθμ. καταθέσεως 551/Ε.Μ./52/12-3-2009, αίτηση των: 1) Μουσταφά Ογλού Μπεκήρ του Μουσταφά, κατοίκου Περάματος - Ν. Έβρου, 2) Ουσεΐν Μαχμούτ του Ουσεΐν, κατοίκου Ατάρνης - Ν. Έβρου, 3) Χασάν Χασάν του Μουζαφέρ, κατοίκου Αύρας - Ν. Έβρου, 4) Χαϊδάρ Μεμέτ Χουσεΐν του Μεμέτ, κατοίκου Δίκελλας - Ν. Έβρου, 5) Χασάν Οκτάϊ του Χασάν, κατοίκου Αλεξανδρουπόλεως - Ν. Έβρου, 6) Ισλάμογλου Ισμαήλ του Μουσταφά, κατοίκου Μεσμερίας - Ν. Έβρου και 7) Γιουσούφογλου Ερτάν του Χαλήλ, κατοίκου Μάστης - Ν. Έβρου, με αίτημα την αναγνώριση του υπό σύσταση σωματείου υπό την επωνυμία «ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΟΛΟΓΟΣ ΝΟΤΙΟΥ ΕΒΡΟΥ ΤΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ», που ιδωύθηκε την 15η-2-2009 με έδρα το χωριό Κόμαρος του Δήμου Αλεξανδρουπόλεως του Ν. Έβρου. Επί της ανωτέρω αιτήσεως εκδόθηκε από το ένω πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, κατά την διαδικασία της εκουνδίας δικαιιοδοσίας, η υπ' αριθμ. 90/2009 οριστική του απόφαση, η οποία απέρριψε την αίτηση τως μη νόμιμη με την αιτιολογία ότι η επωνυμία του υπό σύσταση σωματείου «...ως εκ του τρόπου που διατυπώνεται είναι ασαφής και μη ορισμένη και μπορεί να προκαλέσει σε τρίτους σύγχρονη ασαφής και μη ορισμένη και μπορεί να προκαλέσει σε τρίτους σύγχρονη σχετικά με την προέλευση των μελών, που απαρτίζουν αυτό. Έτσι, τη φράση "...ΤΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ" δεν

προσδιορίζεται πν πρόκειται για θρησκευτική μειονότητα, η οποία αναγνωρίζεται από το ελληνικό δίκαιο, ή πν πρόκειται για εθνική μειονότητα και ειδικότερα τουρκική, η οποία δεν αναγνωρίζεται από το Σύνταγμα και τους νόμους του Κράτους, ανού σύμφωνα με τα άρθρα 30 και 45 πν, από 24-7-1923. Συνθήκης της Λωζάνης, που έχει υπογραφεί μεταξύ της Ελλάδος και της Τουρκίας, αναγνωρίζεται, λόγω θρησκεύματος, μουσουλμανική μειονότητα, όχι όμως εθνική, δεδομένου ότι οι Τούρκοι, που ήταν εγκατεστημένοι στα εδάφη τα οποία διελέμβαναν και την Θράκη, και με βάση την άνω συμφωνία αποσπάσθηκαν από την Τουρκία και προσαρτήθηκαν πτην Ελλάδα, απέκτησαν αυτοδικαιώς πν ελληνική υπηκοότητα κατά δικό τον κώδικα περί ιθαγένειας (ν.δ. 337/75 όπως ισχύει), όλοι οι πολίτες, που κατοικούν στην Ελλάδα και έχουν αποκτήσει με οποιοδήποτε τρόπο την ελληνική ιθαγένεια, αποκαλούνται και είναι «Ελληνες πολίτες...». Κατά της ανωτέρω αποφάσεως οι αιτούντες άσκησαν ενώπιον αυτού τον Δικαστηρίου πν, από 13-5-2009 και υπ' αριθμ. εκθέσεως καταθέσεως 51/15-5-2009, έφεση, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 692/2009 οριστική απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, που πν δέχθηκε τις παρακάτω και την απέρριψε κατ' συσίαν, κρίνοντας ότι το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ορθώς ερμήνευσε και εφάρμοσε το νόμο. Κατά της τελευταίας αυτής αποφάσεως οι καλούντες - αιτούντες άσκησαν ενώπιον Αρείου Πάγου πν, από 25-2-2010 και υπ' αριθμ. εκθέσεως καταθέσεως 18/25-2-2010, αίτηση αναιρέσεως, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 24/2012 απόφαση του Δ' Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου: το οποίο, δεχόμενο τον εκ του άρθρου 559 αριθμ. I λόγο αναιρέσεως, αναίρεσε την ως άνω (υπ' αριθμ. 692/2009) απόφαση αυτού του Δικαστηρίου και παρέπεμψε την υπόθεση πρός περαιτέρω ειδίκαση στο παρόν Δικαστήριο συντιθέμενο από άλλους Δικαστές. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι με την εν λόγω υπ' αριθμ. 24/2012 απόφαση του Δ' Πολιτικού Τμηματος του Αρείου Πάγου αναιρέθηκε εν δλω η υπ' αριθμ. 692/2009 απόφαση αυτού τον Δικαστηρίου καθ' όσον ο αναιρετικός λόγος που έγινε δεκτός, σύμφωνα με το διατακτικό της αναιρετικής αποφάσεως, αλλά σε συνδυασμό και με το αιτιολογικό πτης, πλήγτει κατά νομική ακολουθία το κύρος της όλης αποφάσεως. Ενόψει δε του ότι ο, ως άνω, αναιρετικός λόγος που έγινε δεκτός δεν αφορά τις περιπτώσεις του άρθρου 580 παρ. I και 2 ΚΠολΔ (υπέρβαση δικαιοδοσίας ή παράβαση των διατάξεων, των σχετικών με την αρμοδιότητα), αναβιώνει η πρωτόδικη απόφαση και η, κατ' ικανήσια ασκηθείσα έφεση, που θα κριθεί από το παρόν Δικαστήριο, στο οποίο παραπέμφθηκε η υπόθεση για περαιτέρω ειδίκαση με την ανωτέρω (υπ' αριθμ. 24/2012) απόφαση του Δ' Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου. Σύμφωνα δε με όσα προεκτέθηκαν, το Δικαστήριο συντό. ως Δικαστήριο της ποραπομπής, θα επανεκδικάσει την έφεση στο σύνολό πτης και δεν θα περιοριστεί στο νομικό ζήτημα που κρίθηκε με την αναιρετική απόφαση (άρθρα 580 παρ. 3, 581 παρ. 2 και 3, 579 παρ. 1 ΚΠολΔ - βλ. σχετ. ΑΠ 493/2011, ΑΠ 129/2004 ό.π.).

ΕΠΕΙΔΗ, κατόπιν τούτων, με την, από 19-4-2012 και υπ' αριθμ. εκθέσεως καταθέσεως 237/26-4-2012, κλήση των εκκαλούντων - αιτούντων νομίμως φέρεται πρός συζήτηση (άρθρο 498 παρ. 3 σε συνδυασμό προς

3^η φάση της υπ' αριθμ. 210/2013, αποφάσεως του Τοιμελούς Επιτείου
Θράκης

παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ), η κρινόμενη, από 13-5-2009 και υπ' αριθμ. εκθέσεως καταθέσεως 51/15-5-2009, έφεση κατά της υπ' αριθμ. 90/2009 οριστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αλεξανδρούπολεως, που εκδόθηκε κατά την εκουνσία δικαιοδοσίας. Η έφεση ασκήθηκε νομοτύπως (άρθρα 495 παρ. 1 και 2, 511, 513 παρ. 1β', 516 παρ. 1 ΚΠολΔ. του εφαρμόζονται και στις υποθέσεις της εκουνσίας δικαιοδοσίας κατά το άρθρο 741 του ιδίου Κώδικα και άρθρο 761 αυτού) και εμπροθέσμως, εφόσον δεν προκύπτει σύτε οι εικαλούντες επικολούνται επίδοση της εκκαλούμενης αποφάσεως, από την δημοσίευση της οποίας (23-4-2009) μέχρι την άσκηση της εφεσεως (26-4-2009 - βλ. άρθρο 495 παρ 1 και 2 ΚΠολΔ), δεν έχει παρέλθει η οριζόμενη από το άρθρο 518 παρ. 2 ΚΠολΔ, τριετής προθεσμία. Επομένως πρέπει να γίνει τυπικός δεικτής και να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το παραδετό και βάσιμο του μοναδικού λόγου της, που συνιστάται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου, κατά την αυτή διαδικασία της εκουνσίας δικαιοδοσίας (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ).

ΕΠΕΙΔΗ, όπως έκρινε, δεσμευτικώς για το παρόν Δικαστήριο, τη προμηθείσα υπ' αριθμ. 24/2012 απόφαση του Δ' Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πέγου: «...Οι αιτούντες και ήδη εικαλούντες ζήτησαν να αναγνωρισθεί και εγγραφεί στο βιβλίο που τηρείται στο Πρωτοδικείο Αλεξανδρούπολης το υπό ίδρυση σωματείο, του οποίου ήταν μέλη της προσωρινής διοικούσας επιτροπής με την επωνυμία "ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΟΤΙΟΥ ΕΒΡΟΥ ΤΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ" με έδρα το χωριό Κόμαρο του δήμου Αλεξανδρούπολης νομού Έβρου. Σκοποί του εν λόγω σωματείου καθορίζονται η διατήρηση, διαφύλαξη και προβολή των λαϊκών παραδόσεων, λαϊκών, χορών, λαϊκών στοιχείων και εθίμων της περιοχής, καθώς και η διδασκαλία και μεταβιβεση αυτών στις επόμενες γενιές, η συμβολή στην εν γένει πνευματική, πολιτιστική και κοινωνική ανάπτυξη και σύσφιξη των πνευματικών μορφωτικών και προσωπικών σχέσεων μεταξύ των μελών και η ψυχαγωγία των μελών του σωματείου. Τακτικά μέλη εγγράφονται όσοι εξαιρέθηκαν από την ανταλλαγή των Ελληνοτουρκικών πληθυσμών μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας και κατ' ευθείαν απόγονοι αυτών και έχουν την Ελληνική υπηκοότητα, καταγόμενοι ή κάτοικοι της περιοχής νοτίου Έβρου, ήτοι οι μη ανταλλάξιμοι Μουσουλμάνοι το θρήσκευμα κάτοικοι του νομού Έβρου κατά την αναφερόμενη διαδικασία (βλ. άρθρα 2, 4 του καταστατικού). Ετοιμώς τακτικά μέλη του υπό έγκριση σωματείου είναι δυνατόν να εγγραφούν οι μη ανταλλάξιμοι και απόγονοι αυτών, μουσουλμάνοι το θρήσκευμα Έλληνες υπήκοοι, κάτοικοι ή καταγόμενοι από την περιοχή του νοτίου Έβρου. Όμως στην επωνυμία του σωματείου συμπεριλαμβάνεται η έκφραση "της μειονότητας Δυτικής Θράκης", χωρίς έτερο προσδιορισμό της λέξης "μειονότητας", εκτός του τοπικού Δυτική Θράκη. Η επωνυμία του σωματείου επιτελεί προσδιοριστικό στοιχείο τις ταυτότητας του κατά τις σκεψίες που προεκτέθηκαν. Με τη μνεία της λέξης "μειονότητας" προκύπτει ασύνειδη και αμφιβολία εάν αφορά τη μουσουλμανική μειονότητα, που μόνη αυτή αναγνωρίζεται από την προαναφερόμενη συνθήκη της Λωρίας. Η αναφέρεται σε τυχόν έτερη (εθνική κ.λ.π.) που δεν έχει αναγνωρισθεί από καμια διεθνή συνθήκη και προσκρούει στην

εισωτερική δημόσια τάξη. Με την ασάρεια αυτή προκαλείται σύγχυση και παραπλάνηση και ης προς τα μέλη που εκπροσωπεί το εν λόγω σωματείο και την ταυτότητά τους. Η αριστία είναι σκόπιμη αφού οι αιτούντες δεν στερούνται της δινοτιότητας να ιδρύσουν σωματείο με επωνυμία σαφή και ακριβόλογη με πραπόδιορισμό της "μειονότητας" ως μουσουλμανικής, τη μόνη που αναγνωρίζεται από την ως άνω διεθνή σύμβαση. Έτσι εμφανίζεται ότι υπάρχουν άδηλοι σκοποί του σωματείου με αντίστοιχο κίνδυνο για τη δημόσια τάξη. Με τον τρόπο αυτό η επωνυμία του εν λόγω σωματείου δεν διατυπώνεται με τρόπο σαφή, ορισμένο και αναγνώριστο, όπως θα έπρεπε σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 80 ΑΚ και επομένως η αναγνώρισή του δεν είναι δυνατή. Η μη αναγνώριση του σωματείου δεν υπερβαίνει το επιβαλλόμενο αναγκαίο μέτρο περιορισμού της σωματειακής ελευθερίας, ενόψει των δυνατοτήτων που παρέχονται στους αιτούντες να συστήσουν σωματείο με σημφώνη προσδιοριστική της ταυτότητας του επωνυμία. Κατ' ακολουθίαν των υπωτέρω η αίτηση για την αναγνώριση του εν λόγω σωματείου δεν είναι νόμιμη και έπρεπε να απορριφθεί. Με την κρίση του αυτή το Εφετείο, το οποίο ακολούθως απέρριψε την έφεση των ήδη αναρεστείοντων κατά της πρωτόδικης απόφασης, που είχε κρίνει ομοίως, παραβίασε τις προαναφερόμενες διατάξεις ουσιαστικού δικαίου του Συντάγματος, της Ε.Ι.Δ.Α και του Α.Κ. Και τούτο διότι την ύπαρξη κινδύνου για τη δημόσια τάξη από το σκοπό και τη λειτουργία του υπό αναγνώριση σωματείου και κατ' επέκταση την άρνηση αναγνώρισης αυτού, στήριξε όχι στο περιεχόμενο του καταστατικού του, αλλά σε μία απλή ιποψία ότι από την οσάφεια που προκύπτει από την περιεχόμενη στην επωνυμία ιρράση "...της μειονότητας υπτικής Θράκης...", χωρίς περαιτέρω προσδιόρισμό της έννοιας "μειονότητα". Αν δηλαδή πρόκειται για θρησκευτική ή άλλη (εθνική κ.λ.π.), προκατηπούν άδηλοι σκοποί του σωματείου με αντίστοιχο κίνδυνο για τη δημόσια τάξη Όμως, μια τέτοια υσάφεια από μόνη της δεν αρκεί για να θεμελιώσει κίνδυνο για τη δημόσια τάξη και συνακόλουθα επατακτική κοινωνική ανίγνητη άρνησης αναγνώρισης του ένδικου σωματείου. Τούτο δε ισχύει πολύ περισσότερο αφού από το όλο περιεχόμενο του καταστατικού, όπως αυτό αναφέρεται στις παραδοχές της προσβαλλόμενης απόφασης και ιδιαιτέρα από την περιοχή των νοτίου Έβρου", προκύπτει ότι πρόκειται για μουσουλμανική μειονότητα....». Επομένως το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την εκταλουμένη απόφασή του απέρριψε την αίτηση ως μη νόμιμη, για τον λόγο ότι η επωνυμία του υπό σύσταση σωματείου "...ως εκ του τρόπου που διατυπώνεται είναι ασαφής και μη ορισμένη και μπορεί να προκαλέσει σε τρίτους σύγχυση σχετικά με την τουρκική, η οποία δει παραγνωρίζεται από το Σύνταγμα και τους νόμους του Κρέτους, αφενός σύμφωνα με τα άρθρα 30 και 45 της, από 24-7-1923.

4^ο φίλο της ιπ̄ αριθμ 210/2013, αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου
Θράκης

Συνθήκης της Λαζανής, που έχει υπογραφεί μεταξύ της Ελλάδος και της Τουρκίας, αναγνωρίζεται. λόγω θρησκεύματος, μουσουλμανική μειονότητα, όχι όμως εθνική, δεδομένου ότι οι Τούρκοι, που ήταν εγκατεστημένοι στα εδάφη τα οποία διειλάμβαναν και την Θράκη, και με βάση την άνω συμφωνία αποτέλεσθηκαν από την Τουρκία και προσαρτήθηκαν στην Ελλάδα, απέκτησαν αυτοδικαιώς την ελληνική υπηκοότητα κατά δε τον κώδικα περί θιγνείας (ν.δ. 337/75 όπως ισχυει), όλοι οι πολίτες, που κατοικούν στην Ελλάδα και έχουν αποκτήσει με οποιοδήποτε τρόπο την ελληνική ιθαγένεια, αποκαλούνται και είναι Έλληνες πολίτες...», έσφαλε ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 11 της, από 4 Νοεμβρίου 1950, Συμβάσεως της Ρώμης «δια την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών», η οποία κυρώθηκε με το Ν.Δ. 53/1974, και ορίζει: «Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν του συνέρχεσθαι ειρηνικώς και εις την ελευθερίαν συνεταιρισμού ιδιαίτερα μεβανομένου του δικαιώματος ιδρύσεως μετ' άλλων συνδικάτων και προσχωρήσεως εις συνδικάτα επί σκοπώ προσπίσεως των συμφερόντων του. Η άσκησις των δικαιωμάτων τούτων δεν επιτρέπεται να υπαχθή εις εταίρους περιορισμούς πέραν των υπό του νόμου προβλεπομένων και αποτελούντων αναγκαία μέτρα εν δημοκρατική κοινωνίᾳ δια την εθνικήν ασφάλειαν, την δημόσιαν ασφάλειαν, την προσάσπισην της τάξεως και πρόληψιν του εγκλήματος, την προστασίαν της υγείας και της ηθικής ή την προστασίαν των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων ...» κατ' αριθμ 28 παρ. 1 του Συντάγματος, αποτελεί αναπόσπατο μέρος του εθνικού δικαίου υπερισχύουσα από κάθε αντίθετη διάταξη νόμου, σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 78, 80, 81 και 105 Α.Κ και 12 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος, από τις οποίες συνάγεται ότι η σωματειακή ελευθερία. ήτοι το δικαίωμα των πολιτών να συνιστούν μη κερδοσκοπικό σωματσία ή να είναι μέλη τούτων, μπορεί να περιορισθεί, με την μορφή της μη αναγνωρίσεως ή της διαλύσεως του σωματείου με δικαστική επόφοιση, εκτός από άλλες περιπτώσεις και όταν ο σκοπός ή η λειτουργία του σωματείου είναι παράνομο ή αντίκεινται στη δημόσια τάξη υπό την έννοια ότι η μη αναγνώριση ή η διάλυση του σωματείου για τους λόγους αυτούς, επιβάλλεται σε μία δημοκρατική κοινωνία ως αναγκαίο μέτρο και αποτελεί επιτακτική κοινωνική ανάγκη για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της Εθνικής ή δημόσιας ασφάλειας η την πρόληψη διαταραχών της τάξεως. Η ανάγκη προσφυγής στο περιοριστικό αυτό μέτρο δικαιολογείται όταν υφίσταται σχέση αναλογίας μεταξύ της παραβιάσεως και του σκοπού στον οποίο αποβλέπει. Προσέτι δε η ανάγκη αυτή πρέπει να είναι άμεση και να αποδεικνύεται πειστικά. Απλές μόνο υπόνοιες ή εντυπώσεις για τις προθέσεις ή τις τυχόν σκοπούμενες δραστηριότητες του σωματείου ως παρένομες ή αντικείμενες στη δημόσια τάξη με βάση μόνο την φραστική διατύπωση του καταστατικού ή την ερμηνεία όρων τούτου, δεν μπορούν από μόνες να θεμελιώσουν την. κατά την ανωτέρω έννοια, κοινωνική ινάγκη προσφυγής στο περιοριστικό μέτρο της μη αναγνωρίσεως του σωματείου (Α.Π. 24/2012 ά.π.). Συνακόλουθα, κατά παραδοχή των μουναδικου λόγου εφέσεως, η εκκαλούμενη απόφαση πρέπει να εξαφανιστεί. Γιατί συνέγεια, πρέπει να κρατηθεί η αίτηση. η οποία κατά

τα προεκτεθέντα, είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 12 του Συντάγματος, 78 επ. ΑΚ και 107 ΕισΝΑΚ, και να δικαστεί κατ' ουσίαν από το παρόν Δικαστήριο (άρθρο 535 παρ. 1 ΚΠολΔ).

ΕΠΕΙΔΗ, οι αιτούντες προσκομίζουν νομοτύπως, σύμφωνα με το άρθρο 79 ΑΚ, τα εξής έγγραφα: 1) το από, 15-2-2009, πρακτικό ιδρύσεως του σωματείου και εικλογής επταμελούς προσωρινής διοικήσεως, που υπογράφεται υπό τα τριάντα εννέα (39) ιδρυτικά μέλη του, υπό σύσταση σωματείου, με τον συνημμένο σ' αυτό πίνακα των μελών της προσωρινής του διοικήσεως και 2) το, από 15-2-2009, καταστατικό του, υπό σύσταση σωματείου, που αποτελείται από είκοσι επτά (27) άρθρα, φέρει χρονολογία, υπογράφεται νομίμως από τα τριάντα εννέα (39) ιδρυτικά μέλη του και περιέχει όλα τα στοιχεία που προβλέπονται με ποινή αικυρότητος από την διάταξη του άρθρου 80 ΑΚ. Από τα έγγραφα αυτά αποδεικνύεται ότι τηρήθηκαν όλες οι προϋποθέσεις που τάσσει ο νόμος για την αναγνώριση σωματείου, τευ οποίου ο σκοπός δεν είναι κερδοσκοπικός, ούτε αντίθετος στους ισχύοντες νόμους, την ηθική και την δημόσια τάξη.

ΕΠΕΙΔΗ, κατόπιν τούτων, η αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν και να διαταχθούν όσα ορίζονται στο άρθρο 81 ΑΚ, ως ίσχυε όταν δημοσιεύθηκε η εκκαλούμενη απόφαση (άρθρο 533 παρ 2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ τη πικώδη και κετ' ουσίαν την έφεση κατά της υπ' αριθμ. 90/2009 - οριστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αλεξανδρουπόλεως.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλούμενη απόφαση.

ΚΡΑΤΕΙ την υπόθεση και **ΔΙΚΑΖΕΙ** την, από 5-3-2009 και υπ' αριθμ. καταθέτεως 551/Ε.Μ./52/12-3-2009, αίτηση.

ΔΕΧΕΤΑΙ αιτήση.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ: 1) Την δημοσίευση περιλήψεως σε μία (1) ημερησία εφημερίδα, που εκδίδεται στην Αλεξανδρούπολη, καθώς και στο Δ.Δ.Δ. του Τ.Ν., η οποία (περιληψη) πρέπει να περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία του, από 15 Φεβρουαρίου 2009, καταστατικού του σωματείου με την επωνυμία «ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΟΤΙΟΥ ΕΒΡΟΥ ΤΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ», που ιδρύθηκε και εδρεύει στο χωριό Κόμαρος του Δήμου Αλεξανδρουπόλεως - Ν. Έβρου και 2) την εγγραφή του σωματείου στο δημόσιο βιβλίο σωματείων, που τηρείται στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο.

ΚΡΙΘΗΚΕ, όπου αποφασίσθηκε στην Κομοτηνή την 24^η Ιουνίου 2013 και δημοσιεύθηκε στην Κομοτηνή, στο ακροατήριό του και σε έκτακτη δημόσια αυτού συνεδρίαση την 28^η Ιουνίου 2013, από των των διαδικών και των πληγέζουσίου τους δικηγόρουν, παρόντος του Γραμματέα.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΙΑΤΑΞΗ 3 / 2013
ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ

Η Ειρηνοδίκης.....Δήμητρα...Κ....Κόκκιν.αρ.ο.....λαμβάνοντας
υπόψη την με αριθμό4.1.18.6.2013 αίτηση των:

1. ΣΟΥΛΕΪΜΑΝ ΜΑΤΖΗΦ του ΧΟΥΣΕΐΝ, κατοίκου Διδυμοτείχου Ν. Έβρου,
οδός Χίου αρ. 8, 2. ΜΕΜΕΤ ΤΟΥΤΟΥ του ΡΑΪΦ, κατοίκου Διδυμοτείχου Ν.
Έβρου, οδός Κισ.Ευποθών αρ. 21^Ε, 3. ΓΙΟΚΑΝ ΓΚΙΡΝΕΤΑ του ΜΕΧΜΕΤ,
κατοίκου Διδυμοτείχου Ν. Έβρου, οδός Χίου αρ. 12, 4. ΑΔΕΜ ΚΕΛΜΕΜΕΤ
του ΣΑΛΗΜ, κατοίκου του Διδυμοτείχου Ν. Έβρου, οδός Χίου αρ. 5, 5.
ΣΑΛΗΜ ΑΔΑΛΗ του ΣΟΥΛΕΪΜΑΝ, κατοίκου Διδυμοτείχου Ν.Έβρου
6.ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΠΑΝΗ του ΑΧΜΕΤ, κατοίκου Διδυμοτείχου Ν. Έβρου, οδός
Λεωνίδου αρ. 153, 7. ΝΤΟΥΡΑΝ ΑΠΤΟΥΡΑΧΜΑΝ του ΕΜΙΝ, κατοίκου
Διδυμοτείχου Ν. Έβρου, οδός Λεωνίδου αρ. 148,

οι σπουδοί ενεργούντων υπό την ιδιότητα των μελών της προσωρινής διοικήσεως
του υπό σύνσταση σωματείου με την επωνυμία «ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ-
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΑΣΓΟΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ-ΕΒΡΟΥ»
που εδρεύει στο Διδυμότειχο Ν.Έβρου, που υπογράφεται από την
πληρεξούσια δικηγόρο τους Αλεξάνδρα Δ. Δεληγιάννη (ΑΜ 82) Δικηγορικού
Συλλόγου Ορεστίας και με την οποία αίτηση ζητούν — την αναγνώριση του
σωματείου τους, την εγγραφή του στο βιβλίο σωματείων που τηρείται στο
Πρωτοβιβλίο Ορεστίας, την επικύρωση του καταστατικού και να
διαταχθούν σι νόμιμες δημοσιεύσεις.

Αφού σκέφτηκε σύμφωνα με το Νόμο και διατίθεται Α) ότι το υπό¹
έγκριση καταστατικό του σωματείου, με την επωνυμία ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ-
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ-ΕΒΡΟΥ»
και έδρα το Διδυμότειχο Ν.Έβρου, περιέχει δλα τα απαραίτητα κατά νόμο
στοιχεία για την εγκυρότητα του και ειδικότερα καθορίζει: 1. Την επωνυμία και
την έδρα του σωματείου, ως προαναφέρονται (άρθρο 1), 2. τον σκοπό του
σωματείου (άρθρο 2)

Β) ταυς δρους της εισδήμου, της αποχώρησης και της αποβολής των μελών,
καθώς και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους στα άρθρα 4, 5 και 7, τους
πόρους του σωματείου στο άρθρο 6, τα δργανα της διοίκησης του σωματείου
καθώς και τους δρους με τους οποίους καταρτίζεται και λειτουργεί η διοίκηση

και παύονται τα δργανα της στα άρθρα 8-17, τους δρους με τους οποίουν συγκαλείται, συνεδριάζει και αποφασίζει η συνέλευση των μελών στα άρθρα 18-19, τους δρους για την τροποποίηση του καταστατικού στο άρθρο 20.^Γ

Γ) ότι στην αίτηση επισυνάπτονται: α) το πράκτικό ίδρυσης υπογεγραμμένο από τα ιδρυτικά μέλη που περιλαμβάνει και τα ονόματα των μελών του προσωρινού Διοικητικού Συμβουλίου, β) το καταστατικό με την υπογραφές των ιδρυτικών μελών, γ) ο πίνακας των μελών του Διοικητικού συμβουλίου, δ) οι υπεύθυνες δηλώσεις των μελών της προσωρινής διοίκησης ότι δεν στερούνται τα πολιτικά τους δικαιώματα.

Επειδή συντρέχουν ει κατ' αρθ. 12 του Συντάγματος, 79, 80, 81, 99 παρότοι ΑΚ και αρθρ. 787 του ΚΠοΔ, νόμιμοι δροι για την αναγνώριση σωματείου και την έγκριση του καταστατικού και ο σκοπός του σωματείου δεν είναι κερδοσκοπικός, ούτε αντίθετος στους νόμους που ισχύουν, την ηθική και τη δημόσια τάξη και επειδή θα πρέπει να γίνουν οι δημοσιεύσεις που προβλέπονται από το άρθ. 81 σε συνδυασμό με το αρθ. 11 παρ.2 του Ν 4114/1960.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ να δημοσιευθεί στον τοπικό τύπο και στο δελτίο δημοσιεύσεων περίληψη του καταστατικού με τα ουσιώδη στοιχεία του καθώς και την εγγραφή του υπό ίδρυση σωματείου με την επωνυμία «ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ-ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ-ΕΒΡΟΥ» με έδρα το Διδυμότειχο Ν. Εβρου, στο βιβλίο των σωματείων που τηρείται στο Πρωτοδικείο Ορεστιανού, αμέσως μετά την έκδοση της πράξης αυτής.

Διδυμότειχο, 04.07.2013

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΑ Κ. ΚΟΜΝΑΡΗ
Ειρηνοδίκης - Πιστομαρτόδικης

ΔΗΜΗΤΡΑ Κ. ΚΟΜΝΑΡΗ
Ειρηνοδίκης - Πιστομαρτόδικης
ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ Ν. ΕΒΡΟΥ

Αριθμός 21/2013
ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Η Ειρηνοδίκη Κομοτηνής, Σμαράγδα Μπραντζουκάκη.

Δευτέρου ημέρας γιατρών:

Την από 12.4.2013 και με αριθμό κατάθεσης 23/22-5203 αίτηση των: α) ΝΤΕΛΗ ΑΜΕΤ Τζεμαλή του Φαϊκ και της Χασιμπέ , γεννημένου στο Δημάριο Κοτύλης Μύκης Ξηνής στις 26-02-1974 , με ΑΔΤ ΑΗ 405370/13-12-2011/Τ.Α. Ξάνθης και με ΑΦΜ 113911346 της ΔΟΥ Β'Ξάνθης , κατοίκου Ξάνθης (Ηράκλειας 48) . [Πρόεδρος], β) ΧΟΤΣΙΚΑ Νικάτ του Χουσεΐν και της Εμινέ , γεννημένου στη Μύκη Ξάνθης στις 08-09-1971 , με ΑΔΤ ΑΕ 416001/06-03-2007/Α.Τ. Εχίνου Ξάνθης και με ΑΦΜ 166675429 της ΔΟΥ ΑΒ'Ξάνθης , κατοίκου Ξάνθης (Πλαναγιάς 6) .[Γενικός Γραμματέας] γ)ΒΕΛΗ Μουσταφά του Ριφάτ και της Αϊσέ , γεννημένου στη Ξάνθη στις 15-09-1976 , με ΑΔΤ ΑΖ 406156/15-02-2008/ Τ.Α. Ξάνθης και με στις 109495257 της ΔΟΥ Κομοτηνής , κατοίκου Κομοτηνής (Τσιμισκή 60). [Ταμίας], δ) ΜΑΧΜΟΥΤ Αμέτ του Μεχμέτ και της Νατζέέ , γεννημένου στον Κέχρο Ν. Ροδόπης στις 21-05-1959. με ΑΔΤ ΑΗ 866103/28-03-2012/Α.Τ. Σαπών N. Ροδόπης και με στις 22-08-1970. με ΑΔΤ ΑΒ 728365/01-12-2006/Α.Τ.Π. Κομοτηνής και με ΑΦΜ 109495257 Της ΔΟΥ Κομοτηνής , κατοίκου Κομοτηνής (Εγνατίας 55) . [Μέλος] ε)ΧΑΛΛΗ Φελύ του Αχμέτ και της Τζεμιλέ , γεννημένου στο Κοπτερό Ν. Ροδόπης στις 22-08-1970. με ΑΔΤ ΑΒ 728365/01-12-2006/Α.Τ.Π. Κομοτηνής και με ΑΦΜ 109495257 Της ΔΟΥ Κομοτηνής , κατοίκου Κομοτηνής (Εγνατίας 55) . [Μέλος] ως μελών της προσωρινής διοίκησης του υπό σύσταση Σωματείου με την επωνυμία «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ – Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑ» με έδρα την Κομοτηνή του Δήμου Κομοτηνή N. Ροδόπης, την οποία αίτηση υπογράψει και κατέθεσε ο πληρεξούσιος δικηγόρος τους, ΑΜΕΤ Ερτζάν του Αχμέτ (Δ.Σ. Ροδόπης, Α.Μ. 358), κάτοικος Κομοτηνής (Παπαδήμα 14) και με την οποία ξητείται να διαταχθεί η εγγραφή του σωματείου στο βιβλίο που τηρείται για το σκοπό αυτό.

1. Τις διατάξεις των άσθρων 12 του Συντάγματος, 11 της Ε.Σ.Δ.Α., 78 - 83 του Α.Κ. 787ξ1 του Κ.Πολ.Δ.. 121 του ΕισΝΑΚ.. 19 - 20 του Ν. 281/1914 και 11ξ1. 2 του Ν.Δ. 4114/1960.
- 2 Τα συνημμένα (κατόπιν υπόδειξης της Ειρηνοδίκου) στην κατατεθείσα αίτηση: στη η από 13/03/2013 συστατική πράξη, υπογεγραμμένη από τα είκοσι τρία (23) ιδρυτικού μέλη, των οποίων αναφέρονται τις πλήρη στοιχεία, με την οποία

21/13 σεf. 2.

εγκρίνεται το ιπάρ εγγραφή στο οικείο βιβλίο καταστατικό και ορίζονται τα μέση πηγές προσωρινής διοίκησης, και β) το αποτελούμενο από είκοσι πέντε (25) άρθρα καταστατικό. ποιοι φέμενοι τις υπογραφές των ιδρυτικών μελών και χρονολογία, και

3. Τις διατάξεις του καταστατικού, περιέχουσες τις ελάχιστες κατά το νόμο διατάξεις, ήτοι το σκοπό (άρθρο 2), την επωνυμία και την έδρα του σωματείου (άρθρο 1), τους όρους της εισόδου, της αποχώρισης και της αποβολής των μελών (άρθρα 5, 6) ανθών και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους (άρθρα 7, 8), τους πύροις του πομπατείου (άρθρο 18), τον τρόπο της δικαστικής και της εξόδικης αντίτεοσώτευσης του σωματείου (άρθρο 15), τα όργανα της διοίκησης του σωματείου, καθώς και τους όρους με τους οποίους καταρτίζεται και λειτουργεί η διοίκηση και παύονται τα οργανά της (άρθρα 9,10,15,16,17), τους όρους με τους οποίους συγκαλείται, συνεδριάζει και αποφασίζει η συνέλευση των μελών (άρθρα 11,12,13,14), τους όρους για την τροποποίηση του καταστατικού και τοις όρους για τη διάλυση του σωματείου (άρθρο 20).

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ

ΝΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙ στο Διεύθυνση Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών και στον ημερήσιο τύπο του Νομικού Ροδόπης περιήληψη του επικυρωμένου καταστατικού με τα ουσιώδη στοιχεία του.

ΝΑ ΕΓΓΡΑΦΕΙ το Σωματικό με την επωνυμία «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ - Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑ» με έδρα την Κομοτηνή του Δήμου Κομοτηνής Ροδόπης, στο τηρούμενο στο Πρωτοδικείο Ροδόπης βιβλίο σωματείων.

Εντέλλεται η κατάθεση του επικυρωμένου καταστατικού στο Πρωτοδικείο Ροδόπης προς αργεινθέτηση και η κοινοποίηση αντιγράφου του στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Ροδόπης επιπλέον των αιτούντων.

Εκδόθηκε στην Κομοτηνή στις ..27.. Αυγούστου 2013

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Στρατηγός Αντρέας Γεωργίου

Αριθμός .../2013
ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Η Ειρηνοδίκια Κομοτηνής, Σ.Π.Α.Ε.Δ.Δ.Α. Μπράντζες και Λαμβανοντας υπόψη:

Την από 12-04-2013 ιωι με αριθμό κατάθεσης 16.../15.04.2013 αίτηση των: α) ΝΤΕΛΗ ΑΜΕΤ Τζεμπλή του Φαΐκ και της Χασιμπέ , γεννημένος στο Δημάριο Κοτύλης Μύκης Ξάνθης στις 26-02-1974 , με ΑΔΤ ΑΗ 405370/13-12-2011/Τ.Α. Ξάνθης και με ΑΦΜ 113911346 της ΔΟΥ Β'Ξάνθης , κατοίκου Ξάνθης (Ηράκλειας 48) . [Πρόεδρος] β) ΧΟΤΕΙΚΑ Νιχάτ του Χουσεΐν και της Εμινέ , γεννημένος στη Μύκη Ξάνθης στις 08-09-1971 , με ΑΔΤ ΑΕ 416001/06-03-2007/Α.Τ. Εχίνου Ξάνθης και με ΑΦΜ 066675429 της ΔΟΥ ΑΒ'Ξανθής , κατοίκου Ξάνθης (Παναγίας 6) . [Γενικός Γραμματέας] γ) ΒΕΛΗ Μουσταφά του Ριφάτ και της Αϊσέ , γεννημένος στη Ξάνθη στις 15-09-1976 , με ΑΔΤ ΑΖ 406156/15-02-2008/ Τ.Α. Ξάνθης και με ΑΦΜ 114410064 της ΔΟΥ Ξάνθης , κατοίκου Ξάνθης (Τσωιστή 60) . [Ταμίας], δ) ΜΑΧΜΟΥΤ Αμέτ του Μεχμέτ και της Νατζέ , γεννημένος στο Κέρυος Ν. Ροδόπης στις 21-05-1959. με ΑΔΤ ΑΗ 866103/28-03-2012/Α.Τ. Σαπών Ν. Ροδόπης και με ΑΦΜ 29208482 Της ΔΟΥ Σαπών , κατοίκου Κέρυος Ν. Ροδόπης . [Μέλος], ε) ΧΑΛΗΛ Φεΐμ του Αχμέτ και της Τζεμιλέ , γεννημένος στο Κοπτερό Ν. Ροδόπης στις 22-08-1970 με ΑΔΤ ΑΒ 728365/01-12-2006/Α.Τ.Π. Κομοτηνής και με ΑΦΜ 109495257 Της ΔΟΥ Κομοτηνής . κατοίκου Κομοτηνής (Εγνατίας 55) . [Μέλος] , ως μελών της προσωρινής διοίκησης του υπό σύσταση Σωματείου με την επωνυμία «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ – Η ΦΙΛΙΑ» με έδρα την Κομοτηνή του Δήμου Κομοτηνή Ν. Ροδόπης, την οποία αίτηση υπογράφει και κατέθεσε η πληρεξούσια δικηγόρος τους. ΑΜΕΤ Ερτζάν του Αχμέτ (Δ.Σ. Ροδόπης, Α.Μ. 358), κάτοικος Κομοτηνής (Παταλήμια 14) και με την οποία ζητείται να διαταχθεί η εγγραφή του σωματείου στο βιβλίο που τηρείται για το σκοπό αυτό,

- 1). Τις διατάξεις των ύσθρων 12 του Συντάγματος, 11 της Ε.Σ.Δ.Α., 78 – 83 του Α.Κ. 787§1 του Κ.Γε.Δ., 121 του ΕισΝΑΚ., 19 – 20 του Ν. 181/1914 και 11§§1, 2 του Ν.Δ. 41/4/1960,
2. Τα συνημμένα (κατότιν υπόδειξης της Ειρηνοδίκου) στην κατατεθείσα αίτηση:
α) η από 13/03/2013 συστατική πράξη υπογεγραμμένη από τα είκοσι τρία (23) ιδρυτικού μέλη, των οποίων αναφέρονται τα πλήρη στοιχεία, με την οποία

13 σελ. 2:

εγκρίνεται το υπό έγγραφοή στο οικείο βιβλίο καταστατικό και ορίζονται τα μέλη της προσωρινής διεύθυνσης, και β) το αποτελούμενο από είκοσι πέντε (25) άρθρα καταστατικό, που θέρει τις υπογραφές των ιδρυτικών μελών και χρονολογία, και

3. Τις διατάξεις του καταστατικού, περιέχουσες τις ελάχιστες κατά το νόμο διατάξεις, ήτοι το συντό (άρθρο 2), την επωνυμία και την έδρα του σωματείου (άρθρο 1), τους όρους της εισόδου, της αποχώρησης και της αποβολής των μελών (άρθροι 5, 6) καθώς και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους (άρθρα 7, 8), τους πόρους του σωματείου (άρθρο 18), τον τρόπο της δικαστικής και της εξώδικης αντιπροσώπευσης του σωματείου (άρθρο 15), τα άργανα της διοίκησης του σωματείου, καθώς και τους όρους με τους οποίους καταρτίζεται και λειτουργεί η διοίκηση, και παύονται τα οργανά της (άρθρα 9,10,15,16,17), τους όρους με τους οποίους συγκαλείται, συνεδριάζει και αποφασίζει η συνέλευση των μελών (άρθρα 11,12,13,14), τους όρους για την τροποποίηση του καταστατικού και τους όρους για τη διάλυση του σωματείου (άρθρο 20).

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ

ΝΛ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙ στο Δελτίο Δικαστικών Δημοστεύσεων του Ταμείου Νομικών και στον ημερήσιο τύπο του Νομού Ροδόπης περύηψη του επικυρωμένου καταστατικού με τα ουσιώδη στοιχεία του.

ΝΑ ΕΙΤΡΑΦΕΙ το Σωματείο με την επωνυμία «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ - Η ΦΙΛΙΑ» με έδρα την Κομοτηνή του Δήμου Κομοτηνής Ν. Ροδόπης, στο τηρούμενο στο Πρωτοδικό της Ροδόπης βιβλίο σωματείων.

Εντέλλεται η κατάθεση του επικυρωμένου καταστατικού στο Πρωτοδικείο Ροδόπης προς αρχειυθίσηση και η κοινοποίηση αντιγράφου του στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Ροδόπης, επιμέλεια των αιτούντων.

Ενδόθηκε στην Κομοτηνή στις .../.../2013.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ